

[Boeck-Hansen.]

strækning, er den, at vi faar saa meget for dem, at vi ogsaa kan købe Varer udefra til stigende Priser. Jeg er svært bange for, at de Forhandlere, som i Øjeblikket fører denne Forhandling, er lovlig stærkt bundet paa Hænder og Fødder, de er maaske for forsigtige. Jeg ved godt, at Forsigtighed er en Borgmesterdyd, men det behøver ikke at være saadan, at de Forhandlere ligefrem skal egne sig til at være Borgmestre, det behøves slet ikke at kræves af dem.

Man kunde ønske, vi kunde sælge vore Varer i danske Kroner, saa kom man ikke saa meget ind paa denne underfundige Tale om Kronenedskæring, som vi af og til hører, men som man sikkert saa vilde vige tilbage fra. Det vilde utvivlsomt give Bagslag, hvis man kom ind paa saadan noget, og det vilde ofte gaa ud over de ganske uskyldige, de Mennesker, der har opsparet Penge til deres gamle Dage, de smaa Virksomheder, som har Kasseobligationer o. lign., det er altid gaaet haardt ud over dem, naar man har lavet saadanne Fiduser med Kronen, som man tidligere har gjort. Paa den anden Side er det jo ganske rigtigt, at hvis Landbruget fortsat skal lide under Krigssituationen, maa hele Samfundet støtte dette Erhverv, ligesom Landbruget eventuelt maatte støtte Industrien, hvis det skulde blive Industrien, det i Længden gaar ud over.

Jeg vil ogsaa mene, at Samfundet maa hjælpe paa andre Omraader, hvor Krigssituationen har ramt haardt. Jeg tænker paa en By som Esbjerg, som er meget stærkt hærget af Krigssituationen som Byen ved Havet, der er blevet stængt ude fra Havet. Der er meget vanskelige Forhold i Esbjerg i Øjeblikket, og vi ved, at allerede i Forvejen var Skatteevnen stærkt nedsat derovre, idet de kooperative Foretagender er stærkt udbredt. Disse Oplysninger har vi fra selve Byraadet, der netop for et Par Aar siden udtalte, at Byens Skatteevne var nedsat paa Grund af de mange kooperative Foretagender. Men i øvrigt hjælper det jo ikke at græde, det gavner ingen Steder. Jeg tror, at man blot maa staa sammen og søge at komme bedst muligt ud af det.

Jeg tænker ogsaa paa vor Handelsflaade. Vor Handelsflaade kan dog, om

det kniber, skaffe en ikke ringe Valutamængde her til Landet. Medens jeg taler om Handelsflaaden, vil jeg gerne indrømme, at det er i høj Grad farligt at være Sømand. Det er det nu altid, og det har det altid været, og det har Søfolk taget, saadan som det nu engang maa tages; men i disse Krigstider er det ganske særlig farligt. Der er heller ingen Tvivl om, at under forrige Krig var der mange Søfolk, som fik alt for lidt for deres farlige Arbejde, men nu synes jeg dog ikke, det er saa galt, som man fra visse Sider er tilbøjelig til at sige, at det er. Der er Tilfælde, hvor en Messedreng i Virkeligheden faar større Hyre i Handelsflaaden, end en Løjtnant i Krigsflaaden, og det er vel i og for sig lige saa farligt at være om Bord i et Krigsskib, som skal afpatrouillere Minefelter, som skal søge at uskadeliggøre drivende Miner, som i paakommende Tilfælde skal konstatere Landets Neutralitet. Jeg tror derfor, at Staten skulde søge hurtigst muligt at feje for sin egen Dør, og jeg haaber ogsaa, ja, jeg tror bestemt, at den højtærede Forsvarsminister vil tænke paa dette og sørge for, at de Søtillæg, som Befalingsmændene om Bord i Marinens Fartøjer faar, bliver væsentlig forhøjet.

Der kaldes stadig paa Samhørighedsfølelsen, og Samhørighedsfølelsen er naturligvis det fundamentale i en Nation. Ikke mindst i saa vanskelige Tider, som det er nu, er en saadan Samhørighedsfølelse aldeles nødvendig. Men det er ikke altid, den kommer frem; det er, som om der alligevel gøres lovlig megen Forskel. Jeg synes, at det ser ud, som om man stadig gør en ikke ringe Forskel mellem Hovedstaden og det, man med et misbrugt Fremmedord kalder for Provinsen, og her tænker jeg naturligvis paa Hovedstaden og paa Hovedlandet.

Det er mig f. Eks. en Gaade, hvorfor Randers eller Aarhus eller en anden Garnisonsby skal binde mange Millioner, for at Militæret kan faa Kasernen. Naar Staten for egne Midler bygger tilsvarende Etablissementer i Hovedstaden, hvorfor skal saa de mindre, stærkt skattehærgede Byer binde saa mange Penge? Jeg ved ogsaa, at det jyske Universitet har maattet lægge Beslag paa den private Forstaaelse, men Københavns Universitet og Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen og de